

Afskrift.

„Landbrugsministeriet.

København, den 1. December 1905.

Ved hertil at oversende det hoslagt tilbagefølgende Andragende om Tilladelse for Besidderen af Grevskabet Gyldensteen til at sælge den under Grevskabet hørende Forpagtergaard Matr. Nr. 14 a af Uggerslevgaard, Uggerslev Sogn, hvilken Ejendom tidligere har været Fæstegaard, men i 1875 i Henhold til Lovene af 19. Februar 1861 og 9. Marts 1872 er indtaget til fri Raadighed af Lensbesidderen, har Justitsministeriet i Skrivelse af 24. Oktober d. A. udbedt sig Landbrugsministeriets Ytringer meddelte om, hvorvidt den nævnte Ejendoms Tilliggende er at anse som Hovedgaardsjord eller som Bondejord.

I denne Anledning undlader man ikke tjenstlig at meddele, at den ommeldte Ejendoms Tilliggende, uanset at Ejendommen i Henhold til Loven af 19. Februar 1861 § 2, jfr. Lov af 9. Marts 1872, af Lensbesidderen er udtaget til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord, efter Landbrugsministeriets Formening vedblivende maa anses som Bondejord.

Til Justitsministeriet.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Landbrugsministeriets Landvæsenskantor, den 27. April 1917.

H. Gram,
Kontorchef“.

Retsopfattelsen i denne Skrivelse er siden fulgt i Praksis af Justitsministeriets Lenskontrol.

2.

Forslag til § 3.

I Stedet for den nuværende § 3 foreslaas:

„Retten til fri Raadighed over Bondejord som overfor Hovedgaardsjord bortfalder fra Lovens Ikrafttræden“.

Motivering:

Med Hensyn til Retten ifølge Lov 19. Februar 1861 § 2, jfr. Lov 9. Marts 1872 § 5, henvises til det foran under II. Nr. 1 anførte.

Disse Betragtninger gælder ogsaa Retten ifølge Bevilling paa Grund af Hove-riets Afskaffelse.

3.

Forslag til § 6.

I Stedet for den nuværende § 6 foreslaas:

„Som Udgangspunkt for Købesummens Beregning efter § 7 foretages en særskilt Ansættelse af den nøgne Jords Værdi efter dens nuværende Afbenyttelse. — Saafernt ikke særlige Grunde til Afvigelse paavises, benyttes den af Ejendomsskyldraadet ved dennes seneste Vurdering, eventuelt Omvurdering, ansatte Værdi.

Den Værdiforøgelse, som Brugeren i sin Besiddelsestid bevislig har tilført Ejendommen ved de i Lov 19. Februar 1861 § 5 nævnte større og mindre Grundforbedringer, fradrages i Værdiansættelsen.

Har nuværende eller tidligere Besiddere eller Ejere af Fæstegodset ydet Tilskud til Udførelsen af de nævnte Grundforbedringer eller Opførelse af Nybygninger eller Ombygninger paa Ejendommen, skal Værdien heraf, saaledes som den staar i Forhold til Forbedringens eller Bygningens nuværende Værdi, tillægges Jordværdien.“

Motivering:

Denne Form for Værdiansættelsen er praktisk lettere anvendelig og tillige mere rationel og retfærdig end Lovforslagets. Den Godsejer, der forlanger andre Værdier medregnede end Jorden og den Del af Bygningerne m. v., han eller tidligere Besiddere af Godset har bekostet, forlanger Frugten af Fæsterens eller hans Fædres Arbejde, det vil sige hans Arv.